

С В Е Д Е Н И Я

събрани от АЛЕНА МАКСОВА на 30.X.1978 г. в гр. Прага

За пръв път се срещнах с Дим. Димов през 1961 г. Беше около 28 септември. Дошъл беше с жена си Лили и брат и вероятно, за да получи свой хонорар. Поканихме ги в кръга на приятели – мои и на брат ми, който тогава празнуваше рожден ден. Тогава беше излязъл на мода чарлстона. Ни е се опитвахме да танцуваме, но трудно се получаваше. Помня, че Димов тогава ни учеше и танцуваше добре. Правеше ми впечатление, че много обича да танцува. Докато Лили беше против. Проявяваше интерес към жените. Заведеж ни в най-скъпия ресторант на Прага и не позволи на никого да плаща. Тогава плати около 1000 крони. Казваше, че парите нямат за него значение. Беше взел някакъв хонорар. Беше човек много възпитан, с извънредно тънка интелигентност. Лицето му беше пасивно, неподвижно, но виждаше всичко, всичко забелязваше, от всичко се интересуваше. Беше много чувствителен към всичко, което става около него. В компания беше очарователен. Когато почваше да говори, всички слушаха. Не помня колко дена прекараха тук.

"Поручик Бенц" се посрещна у нас с интерес, независимо от това, че главният герой е немец, а към немците нашият народ има създадено отношение.

Тази книга получи през 1972 г. на международната изложба на книгата в София награда за най-хубаво издадена книга.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Ш. П. Не бих искала да се дава гласност на това, но мога да кажа, че съм длъжник на Димов с 200 крони. Той ми ги остави с молба да купя едно апаратче за масаж на Нели Доспевска, защото му е неудобно да направи това през Лили. Казваше, че Нели е вече жена на възраст и има нужда от такова нещо. Аз не можах да намеря веднага в магазините такова апаратче, по-късно забравих това свое задължение.

Е. Иванов